

Prejudiciālais jautājums

Vai valsts tiesiskais regulējums, kāds ietverts 2010. gada 30. aprīļa Dekrētikuma Nr. 64, kas pārveidots par 2010. gada 29. jūnija Likumu Nr. 100, 3. panta 7. punktā, saskaņā ar kuru "attiecībā uz izklaides industrijas darba ņēmējiem, kuri ietilpst *dejtāju kategorijā, pensionēšanās vecums vīriešiem un sievietēm ir noteikts četrdesmit piecu gadu sasniegšanas brīdī, izmantojot tiem darba ņēmējiem, kuriem pilnībā piemēro atbilstoši iemaksām uzkrāto vecuma pensijas sistēmu vai jaukto sistēmu, 1995. gada 8. augusta Likuma Nr. 335 1. panta 6. punktā minēto pensijas pārveides koeficientu saistībā ar lielāku vecumu. Divus turpmākos gadus pēc šīs tiesību normas stāšanās spēkā darba ņēmējiem, kuri pieņemti darbā uz nenoteiktu laiku un sasnieguši vai pārsnieguši pensionēšanās vecumu, ir dotas ik gadu atjaunojamas izvēles tiesības, lai viņi varētu palikt dienestā. Šāda izvēle ir jāsteno, iesniedzot formālu pieteikumu ENPALS divu mēnešu laikā pēc šīs tiesību normas stāšanās spēkā vai vismaz trīs mēnešus pirms tiesību uz pensiju iestāšanās, neskarot maksimālo vecuma pensionēšanās robežu četrdesmit septiņi gadi sievietēm un piecdesmit divi gadi vīriešiem", ir pretrunā diskriminācijas aizlieguma dzimuma dēļ principam, kas minēts Direktīvā 2006/54⁽¹⁾ un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (21. pants)?*

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) (OV L 204, 23. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. martā iesniedza Corte suprema di cassazione (Itālija) – *Catia Passeri/Fondazione Teatro dell'Opera di Roma*

(Lieta C-143/17)

(2017/C 249/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Catia Passeri*

Atbildētājs: *Fondazione Teatro dell'Opera di Roma*

Prejudiciālie jautājumi

Vai valsts tiesiskais regulējums, kāds ietverts 2010. gada 30. aprīļa Dekrētikuma Nr. 64, kas pārveidots par 2010. gada 29. jūnija Likumu Nr. 100, 3. panta 7. punktā, saskaņā ar kuru "attiecībā uz izklaides industrijas darba ņēmējiem, kuri ietilpst *dejtāju kategorijā, pensionēšanās vecums vīriešiem un sievietēm ir noteikts četrdesmit piecu gadu sasniegšanas brīdī, izmantojot tiem darba ņēmējiem, kuriem pilnībā piemēro atbilstoši iemaksām uzkrāto vecuma pensijas sistēmu vai jaukto sistēmu, 1995. gada 8. augusta Likuma Nr. 335 1. panta 6. punktā minēto pensijas pārveides koeficientu saistībā ar lielāku vecumu. Divus turpmākos gadus pēc šīs tiesību normas stāšanās spēkā darba ņēmējiem, kuri pieņemti darbā uz nenoteiktu laiku un sasnieguši vai pārsnieguši pensionēšanās vecumu, ir dotas ik gadu atjaunojamas izvēles tiesības, lai viņi varētu palikt dienestā. Šāda izvēle ir jāsteno, iesniedzot formālu pieteikumu ENPALS divu mēnešu laikā pēc šīs tiesību normas stāšanās spēkā vai vismaz trīs mēnešus pirms tiesību uz pensiju iestāšanās, neskarot maksimālo vecuma pensionēšanās robežu četrdesmit septiņi gadi sievietēm un piecdesmit divi gadi vīriešiem", ir pretrunā diskriminācijas aizlieguma dzimuma dēļ principam, kas minēts Direktīvā 2006/54⁽¹⁾ un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (21. pants)?*

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīva 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) (OV L 204, 23. lpp.).